

Da Kanonen paa Middelgrunden kunde skyde

Af Andrea E. Sørensen.

Det, der vakte størst Forbløffelse blandt den danske Befolkning den 9. April 1940, var vel nok Kystdefensionens Opførsel paa Middelgrundsfortet, at lade et tysk Troppeskib fuldkommen uantastet sejle forbi og løbe ind til Langeliniekaen — Kanonen kunde ikke skyde.

Her skal fortælles om en Tildragelse, der fandt Sted, vistnok i 1869, da var Mandskabet paa sin Post.

Afd. Hmd. Frederik Winther, Lille Grandløse, aftjente da sin Værnepligt paa Fortet. En Dag, han havde Vagt ved Kanonen, observeredes et fremmed Skib; der blev givet Tegn til at vise Flaget, men Skibet efterkom ikke Opfordringen. Man havde Mening om, at det var en Tysker. Den vagthavende Officer gav F. W. Ordre til at afgive et Skud. »De maa gerne sigte lidt lavt«. Officeren, der brugte en Kikkert, udbød begejstret: »Det var godt gjort -- der røg en Stump af Stormasten, nu kan de vel faa Flaget ud. — Ja, tænkte jeg det ikke nok, det var en Nordtysker«.

Der gik flere Aar, Frederik Winther var blevet gift og bosiddende og paa et Tidspunkt arbejdsløs. Han havde opspurgt, at man

paa Eriksholm var forlegen for Klappere ved en Jagt, der skulde afholdes i Skovene, og fik en Chance for en Fortjeneste. Ved Jagtens Ophør var Klapperne kommet til at staa i en Klynge lidt fra Jagtselskabet, og han genkendte da en Herre blandt disse som sin gamle overordnede fra Soldaterdagene, nu Kammerherre Castenskiold, Hagedstedgaard, men Frederik Winther var ogsaa blevet genkendt. Kammerherren gik hen til ham, hilste og sagde: »Det er jo Frederik Winther, det var jo Dem, der var med, da Tyskeren ikke vilde vise Flaget?« »Ja«, sagde F. W., »jeg har aldrig glemt den Tildragelse«. »Det har jeg heller ikke«, sagde Kammerherren og trykkede Frederik Winthers Haand — inden i laa nu en blank Daler.